

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Den Danske Rim-Krønike

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 584. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1834_539-txt-shoot-idm1454/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Fredrik den Tredie.

At ci Latin jeg kunde;
Men Mester Henric var min Delf,
Vesfred gav han med Her,
Og hører har Men lorde Høf,
Hær. Man det fød stafarel.
Dag lære kan nu og min Son,
Om han har høf, her Glof,
For Venen mig, med Hjæl Pion,
Og med den gyldne Rose,
Gav Leo, i Sancte Peders Raon,
At grunde sig hjelkommne
En Studigaard i Klostrenhaon,
At Veslig Lemt at framme;
Det er nu stet til Dammarske Præb,
Og jeg var nuf formodt,
At Dammarske stal vede tilb,
Med Eden til de Gode!
Der Reben saae Man alt i Hør
Paa Danse et Mesters Stolt,
I Stemlen, som Niels ha Sver,
Med Verst til mig led tyller:
Der rimes mit om hør en Dost,
Fra Dan til mig og Dørthe,
Min Studigaard det høver, et godt,
Om Reben bliver beret!

At halo tilflebt ej halo til Hør
Dig Holsten sit aleme,
Det høre stat til Dammarske Tørv
Dig men, i Ude sene,
Det, som jeg bat ham, Keiseren
At Hertugden erhoved,
Og, for han var min gode Ven,
Hon Ditt marflen tilfæd,
Det Såde er vel et jæv red,
Holdlyng er Maagdens Vane,
Gængsget Man dog for har fed,
Paa Kærlighed Man huer,
Det gør vel Hånd og Frederik,
For, efter Keifer-Natten,
Dig Mælstand dem hvad jeg sit,
Med Verret folger Tretten!

Tid var Helten brudt van Torden,
Tid var Als, paa Staden næ,
Hvor, som Konge Tugl i Neben,
End jeg trædte, ærelse,
Jetten fra de gode Ørge,
Milde med ham Staden vargt,
Efter Jetter i døs Grub!

Stolt var Jetter og vredlæn,
Trolded paa sin Over-Magt,
Sagde høit om Konge-Staben:
Var med Hjæl han i Dag,
Hængde halvæld alt decops,
„Uljand Tylar“ om mig hæppe,
Jak tok henna lifefult!

Karl Gustav held den Jette,
Videberamte af Vikinge-Bod,
Blade paa den Danne-Slette
Derfor al min Høgs-Sad,
Ci for Blæk og d for Blide,
Ci for Stom om Winter-Dde
Hatte omkuld dog Næl-hund!

Borger-Mand sit Med i Hørnje,
Slog til Ridder sig fuldnat,
Morgen-Sjæne glk for Klinge,
Hus-Dall see Jice i Hat,
Glof-Holl sit Sværd red Zander
Og Gens Skildring Haar paa Zander,
Jetten sit da last eg Slan.

Unde Sølk og Gyldenlæs
Kamped alle Mand som En,
Og, naar Sværdne blev svee,
Var mit Ord en Hvæste-Sten,
Hvor jeg kom, der saat jeg Helle,
Og jeg kom, her Lager mæltet
Der var hælt, hvor de som sia!

QPCARD 2011